

ברית אומר

עלוז שבועי לכבודו של רבנו הגדול

מרז רבי **עובדיה יוסף זצוק"ל**

פרשת פנחס
תמוז תשפ"ד
גיליון מס' 516

דבר העורך הרב יצחק בר זכאי

הנני נותן לו את בריתי שלום (כ"ה, י"ב)

ובמדרש: "בדין הוא שיטול שכרו"

לא פעם נשמעים מפי המון העם כי יש להתפשר בענינים שונים, ולא לנהוג בדרך של קנאות בטענה כי היא מביאה למחלוקת כנגדה היה מרן הרב מבריסק זצ"ל מצטט את דברי המדרש שאמר על פנחס "בדין הוא שיטול שכרו", ומבארם:

כאשר מעניקים לאדם אות הצטיינות על מעשיו, צריכה האות לסמל את מהות הפעולה שבהן הצטיין:

גיבור מלחמה יקבל **אות גבורה**, המשכיל יקבל **אות חכמה**, וכדו' לאור זה מן הדין היה שפנחס שהצטיין בקנאותו יתעטר ב**אות קנאי**, והנה התורה מכתירה אותו בכתר של שלום, נותן לו את בריתי שלום ללמדנו: שמעשה קנאות של אדם גדול שנראים בעינינו כמחלוקת הוא **השלום האמיתי**.

כל הבא לשלול את הקנאות בהציגו את עצמו כאוהב שלום, ידע כי דרך השלום שבה הוא נוקט כביכול, הינה חורבן לכלל ישראל.

במכתבו לאגודת שומרי תורה בארץ הקודש כתב הרב מבריסק זצ"ל, בענין שמירת החינוך ללא תערובת של למוד השכלה (ליבה):

"ואין לוותר על זה אף בקוצו של יו"ד:

ואף גם מצוות הבאת שלום לא תכריע זאת".

מרן זיע"א: לא פעם זעק מנהמת לבו כנגד המהרסים והמחריבים את עולם התורה, וכנגד "ברית אחים" בממשלת השמד שחלפה, וכנגדו, היו שזעקו וצטטו – היכן אוהב שלום ורודף שלום?

אך כבר ביאר החתם סופר:

הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום:

כאשר מתכנסים הרשעים ועושים שלום ביניהם כנגד חוקי התורה יש לרדוף את השלום, להרסו ולנפצו

שהרי מעשה קנאות של מנהיגי הדור הוא השלום האמיתי.

שבת שלום!

שעון קיץ:

שקיעת החמה - 19:44

נץ החמה - 5:52

סו"ז ק"ש: מג"א - 8:33 הגר"א - 9:15

סוף זמן תפילה: הגר"א - 10:25

צאת שבת - 20:14

זמן ר"ת במוצ"ש - 21:09

הזמנים הם לפי אופק ירושלים

פנינים מתורתו על פרשת השבוע

פנחס בן אלעזר... תחת אשר קנא לאלוקיו (כ"ה, י"א-י"ג)
ביאר מרן זיע"א: פנחס הוא אליהו,

ואמרו במדרש: ששאל הקב"ה את אליהו הנביא: מה לך פה אליהו? והשיב אליהו להקב"ה: קנא קנאתי לה', **כי עזבו בריתך בני ישראל**. והעניש הקב"ה את אליהו על שאמר לשון הרע על ישראל – באומרו כי עזבו בריתך, ועונשו שיצטרך מעתה ואילך להשתתף בכל **ברית מילה**, ויראה במו עיניו שישראל עדיין מקיימים מצות מילה. ולכאורה מה עונש יש בזה, אדרבה כבוד גדול הוא להשתתף בשמחת ברית מילה ברוב עם?

וביאר מרן: נאמר באבות: יפה שעה אחת של קורת רוח **בעולם הבא** מכל חיי העולם הזה ששם יושבים הצדיקים ונהנים מזיו השכינה, וגם אליהו הנביא יושב במחיצתם של אותם צדיקים וא"כ בכך שהוא צריך לעזוב אותם ולהתרוצץ מברית לברית, באותה שעה יש לו צער גדול, ולכן נחשב לעונש בעבורו.

יפקוד ה'... איש על העדה... ויאמר ה' אל משה קח את יהושע איש אשר רוח בו (כ"ז, ט"ז-י"ח)

כתב מרן זיע"א: הנה מבואר כאן שמשה רבינו מבקש מהקב"ה שימצא מנהיג טוב לישראל שינהיגם לאחר מותו.

ולכאורה קשה: הרי מפרשה זו עד פרשת וזאת הברכה אשר שם מתוארת פטירתו של משה רבינו, ישנם כ-15 פרשיות, וא"כ מה ראה משה רבינו לבקש כבר כאן בפרשה למצוא מנהיג שימלא את מקומו? **וביאר ה':** שמה ישמש אחריו כמנהיגם של ישראל,

ונפשו יודעת מאוד ששם ישראל **לא יוכלו לסבול מנהיגות קנאית**, ולכן ביקש מאלוקי הרוחות לכל בשר – כפירוש רש"י –

שיעמיד להם את יהושע שיכול ללכת ברוחו של כל איש, מנהיג שינחה את העם בנחת ובדברי נועם, ולא איש קנאי, אשר ברוח פיו ימית רשע וזכה משה לכוין לדעתו של הקב"ה ולכן השיבו: קח את יהושע **אשר רוח בו!** ופירשו הז"ל שיכול ללכת **ברוחו של כל אדם**.

(חזון עובדיה תעניות עמ' תס"א)

קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו (כ"ז, י"ח)

הסביר מרן זיע"א: הקב"ה הכתיר את יהושע בן נון בתואר "איש אשר רוח בו" – ופירש רש"י: אשר רוח בו – שיוכל להלך כנגד רוחו של כל אחד ואחד.

והנה אחד מהשבחים על דוד המלך היה שהוא **יודע לנגן**, ולכאורה מה השבח בזה על דוד המלך שידע לנגן בכינור?

אלא כוונת חז"ל: שדוד המלך היה יודע להבחין בכוונת השואל על פי הטון של שאלתו, ועל פי ניגון המילים שיצא מפי השואל ידע דוד להבחין בטיבו של השואל, וזהו שיבחו של דוד המלך.

כך גם היה יהושע בן נון **איש אשר רוח בו** – שהיה יודע להבחין בכוונת השואל על פי הרוח וההבל היוצא מפי השואל.

(מתוך דרשה על פרשת השבוע)

מת ובנים לא היו לו (כ"ז, ג')

כתב מרן זיע"א: הרוצה לאמר קדיש דרבנן לעיני כל מתי ישראל שאין להם בנים – רשאי לעשות כן, וכן נהג **מרן זיע"א בעצמו** לאמר תמיד קדיש דרבנן ומכוין לעיני כל מתי ישראל שאין להם בנים שיאמרו קדיש לעילוי נשמתם.

(ילקוט יוסף ח"ז סי' כ"ג)
עפ"י תשובת מרן בכתב ידו

מעשה רב

סיפר רבי הלל חסידיים שליט"א - רב קהילת כתר אליהו לפני שנים רבות הגיע בחור צעיר לפני מרן זיע"א להתיעצות האם ללכת ללמוד בישיבה קדושה או שמא ללכת ללמוד מקצוע, כמובן שמרן השיב לבחור - תלך לישיבה ובירכו שיצליח ויגדל בתורה ואז פונה הבחור למרן ושאל, כבוד הרב ומה עם התואר, איך אני יצליח בחיים בלי לקבל תואר? מיד השיב לו מרן ואומר: **גם לי אין תואר**, והבחור יצא בחיוך והלך ללמוד בישיבה הקדושה.

סיפר רבי אהרן בוטבול שליט"א - חתנו של מרן אני זוכר שלפני מס' שנים נפטר בפתאומיות יהודי יקר ולא מצאו לו מקום קבורה ראוי, מחמת שלא העלו בדעתם שיפטר באופן פתאומי, ולאחר מאמצים מצאו מקום בחלקה מכובדת על יד שופט בית משפט העליון שקבור במקום ואז גיסי שליט"א ניגש למרן זיע"א לשאול את דעתו האם יש להימנע מלהקבר על יד שופט בית משפט שכידוע מרימים יד בתורת משה, ופוסקים כנגד התורה והנה מיד כששמע על כך מרן השיב על המקום: **שלא ראוי לקבור יהודי שומר תורה ומצוות על יד שופט בית משפט שמרים יד בתורת משה**, ואכן מצאו לאותו אדם מקום קבורה אחר.

סיפר רבי אריה דרעי שליט"א לאחר מערכת הבחירות לפני כעשרים שנה, ששיס היתה אמורה להכנס לקואליציה, בין שלל התפקידים ששיס קיבלה, היינו אמורים לקבל 2 חברים בוועדה לבחירת שופטים, או לקבל חברים בוועדה לבחירת דיינים, כמובן שחברי מועצת החכמים התלבטו בדבר, **שמצד אחד יש אפשרות לבחור דיינים ראויים וחשובים שיושבים ודנים על פי תורת ישראל**, ומצד שני היתה הזדמנות לחבור לוועדה לבחירת שופטים, ובכך למנוע כמה שאפשר לבחירת שופטים עם דעות שמאלניות שכידוע הורסים כל חלקה טובה בעם. ואכן הבאנו את השאלה לפני מרן מאור ישראל זיע"א והצגנו בפניו את צדדי הספק. ומרן השיב מיד: הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע, אלה השופטים רשעים גמורים שדנים כנגד התורה, צריך להתרחק מהם ולא לשתף איתם שום פעולה. ואכן כך עשינו וקיבלנו ועדה לבחירת דיינים ישרים שמלווים את העם עד היום הזה.

סיפר רבי יהודה זצ"ל - רבה של באר שבע כידוע לפני מספר שנים התמודדו למישרת הראשון לציון כמה רבנים וגם אני התכוונתי להתמודד ואף השגתי את כל החתימות הדרושות לכך. והנה מס' שבועות לפני הבחירות למשרת הראשון לציון ביקש ממני מרן זיע"א להגיע אליו לביתו וביקש ממני להסיר את מועמדותי משום שרצונו לדאוג לבחירתו של בנו רבי יצחק שליט"א. מיד הודעתי למרן כי אני מסיר את מועמדותי ובכך לקיים מצות ועשית ככל אשר יורוך, מרן משך בעניבה שלי וקרא לי להתקרב אליו וכך אמר לי: הרבה אנשים אמרו שהם אוהבים אותי אבל התברר כי שקר בפייהם, ואילו אתה אני רואה שבאמת אוהב אותי, ונישק אותי. ואז פנה אלי מרן ושאל אותי איזה בקשה אתה מבקש? השבתי למרן כי אינני מבקש שום תמורה לכך אלא שכבודו יגזור שאחד האברכים אלינו שנידקדק בשער שכם ומצבו קשה שיקום מחוליו ויהיה בריא. מיד מרן מילמל כמה פסוקים ולבסוף אמר לי בזה הלשון: **"יהיה ניסים ונפלאות" יהיה ניסים ונפלאות** וראו איזה פלא, אותו אברך נירפא לגמרי באופן פלאי ומעל הטבע.

כינור הירתי

א. איזה אות אינה מופיעה בתפילת העמידה, ולא בברכת המזון?
ב. מבואר בשו"ע (סי' פ"ט ס"ג) שמוטר לשתות מים קודם תפלת שחרית, מתי אסור לאדם לשתות אפילו מים קודם התפלה?
ג. איזה מאכלים, ניתן לצאת ידי חובה בברכתם (בדיעבד) ע"י חמש ברכות שונות?
ד. איך יתכן שיברכו, שבע ברכות לאחר שבעת ימי המשתה?
ה. איך יתכן שיתלוש אדם דבר תלוש לגמרי, ואינו צומח ועבור על מלאכת קוצר?
ו. יהודי (שאינו בגדר מומר להכעיס) הלך לתומו בשבת קודש, ונפלה עליו מפולת איך יתכן שאעפ"י שעדיין הוא חי, אין מחללין עליו שבת להצילו?
ז. היכן מצינו דג ששומר שבת?
ח. היכן מצינו עצים שצועקים בשבת?
ט. לאיזה אדם אסור לקרוא לאביו אבא?
י. איך יתכן שנטיעה של אילן תהיה חייבת בעורלה לעולם?
יא. הדין הוא שרב שמחל על כבודו - כבודו מחול (יו"ד סי' רמ"ב, ל"ב) בנוגע לאיזה רב אין כבודו מחול?

תשובות

א. כתב בספר הרוקח (ה' סעודה סי' של"ז) כל האותיות יש בברכת המזון חוץ מ-ף, להודיענו שאין מלאך אף, שצף, קצף, שולט בסעודה במקום שמברכים ברכת המזון בכוונה ולכן אין פ"י בייח ברכות של שמונה עשרה.
ב. כתב בשו"ת האלף לך שלמה (סי' קכ"א) מי שלא קידש לביל שבת, שדינו שמקדש והולך כל יום השבת כולו אסור לו לשתות מים קודם תפלת שחרית, כיון שחלה עליו חובת קידוש של הלילה, שוב אינה פוקעת גם קודם תפלת שחרית (וע"י חזון עובדיה, שבת ח"ב עמ' קנ"ד).
ג. 1. ענבים: ברכתם העץ, אם בירך שהכל יצא, בירך מזונות יצא, בירך האדמה יצא, בירך הגפן יצא.
2. לחם: ברכתו המוציא, אם בירך שהכל יצא, מזונות יצא, בירך האדמה יצא (כ"כ חיי אדם, ויש חולקים) בירך העץ יצא (ויש חולקים, ע"י כף החיים סי' קס"ז ס"ק ע"ו).
ד. נאמר בשו"ע (אבהע"ז סי' נ"ה) אירס וכנס לחופה ולא ברך ברכת חתנים, חוזר ומברך אפי' אחר כמה ימים.
ה. בירושלמי שבת (פ"ז ה"ב) מובא שלדעת רבנן השולה דגים מן המים חייב משום קוצר (מלבד צד).
ו. מדובר באדם שנתחייב במיתת בית דין ע"י בביאור הלכה (סי' שכ"ט) שהפמ"ג חולק בזה,
ז. כתב בשבט מוסר (פרק י"א), שישנם דגים היוצאים ליבשה בין השמשות ונחים שם, ואינם חוזרים עד מוצאי שבת, ושמו של הדג הוא "שבת" לפי ששבות בשבת.
ח. כתב ר' חיים פלאגי (כף החיים סי' ל') ההולכים בשבת בפרדסים ובאים לידי חילול שבת, לא ידעו ולא יבינו שהאילנות צווחים כשיש חילול שבת, משום שחילול שבת גורם לדליקה, וכשיש שריפה בבתים אחרי כן מוכרחים לקנות אילנות כדי לעשות נסרים לבנות בתים, ולכן כשרואים העצים חילול שבת הם צועקים על הרעה העתידה לבוא.
ט. כתב החיד"א בספר שם הגדולים: ואני אומר באיש אשר שמו אבא אסור לבנו לקרותו אבא.
י. נאמר בשו"ע (יו"ד סי' רצ"ד) אילן שאינו גבוה טפח חייב בעורלה לעולם משום מראית עין שנראה כאילו בת שנתה ויש לחשוש שהרואה שאוכלים פירות אילן זה יסבור שפירות עורלה מותרים
יא. חידוש הברכי יוסף (יו"ד סי' רמ"ו) שרב יכול למחול דוקא על התורה שחידש מעצמו, אבל אם רק שונה הלכות מכיון שתורתו לא שלו, א"כ אינו יכול למחול.

(החידות נלקחו מתוך הספר ופריו מתוק להרב ארז חזני שליט"א)

עלון השבוע מוקדש

להצלחת יזידנו הנכבד ר' יורם בן עזיזה הי"ו
 זכות מרן תגן בעזו שיזכה לרווח נחת
 מכל יוצאי חלציו
 שובע שמחות ברוחניות ובגשמיות אמן.

פינת ההלכה

הלכות ומנהגי בין המצרים

- * **הימים** שבין צום שבעה עשר בתמוז, לבין צום תשעה באב, נקראים **ימי בין המצרים**, על שם הפסוק (איכה פ"א) "כל רודפיה השיגוה בין המצרים", שבהם נכנסו האויבים לירושלים ופרעו פרעות בישראל עד שהחריבו את בית המקדש.
- * **יזוהרו** המלמדים שלא להכות את התלמידים בימים אלו אפילו ברצועה קלה, וכן ההורים לא יכו את ילדיהם מפני הסכנה, ויש להיזהר בזה מתחילת שעה רביעית של היום עד סוף שעה תשיעית (שבסך הכל הם שש שעות).
- * **חולה** שהוצרך לניתוח, אם אפשר **להקדים** הניתוח לפני ר"ח אב, או **לאחרו** לאחר ט' באב עדיף לעשות כן.
- * **חסידיים** ואנשי מעשה נוהגים אחר חצות היום בימי בין המצרים לומר **תיקון רחל**, שבו פסוקים של בכי וצער על חורבן בית המקדש, ומנהג יפה הוא, ויש נוהגים לומר **תיקון חצות** בכל ימות השנה בחצות הלילה ותבוא עליהם ברכה. [ובימים שאין בהם תחנון כגון: ע"ש, ער"ח, ר"ח, וה"ה בעלי הברית ביום המילה אין לומר תיקון רחל]
- * **בימי בין המצרים** נוהגים להמנע מלאכול פרי חדש, או ללבוש בגד חדש, משום שאי אפשר לאמר שהחיינו והגיענו לזמן הזה, שהוא זמן פורענות וצרה לישראל, ובשבתות מצד הדין מותר ויש חסידיים שנוהגים להחמיר.
- * **אישה מעוברת** שרואה פרי חדש ומתאוה לו, רשאית לברך שהחיינו ולאוכלו, וכן מותר **לקטן** לאכול פרי חדש ולברך שהחיינו.
- * **מי שטעה** ובירך על פרי חדש ברכת ה**נהנין**, ונזכר שהימים הם ימי בין המצרים, יברך שהחיינו.
- * **המברך** שהחיינו בימי בין המצרים על חבירו החביב עליו שלא ראהו שלושים יום ויותר, יש לו על מה לסמוך.
- * מנהג ה**ספרדים** להתיר הנישואין **עד ראש חודש** אב, ומר"ח אב עד ט' באב אסור לערוך נשואין, ור"ח בכלל האסור והאשכנזים נוהגים לא לערוך נישואין מיום י"ז בתמוז עד ט' באב.
- * **אסור** לעשות ריקודים ומחולות בימים אלו, אפי' בלי נגינה, בין לאשכנזים ובין לספרדים.
- * **בימי בין המצרים** יש להמנע מלשמוע שירים המלווים בכלי נגינה, אבל בשמחת מצוה, כגון שמחת חתן וכלה או מילה, או פדיון הבן, או בר מצוה, או סיום מסכת, מותר לשמוע כלי נגינה.
- * **גם אשכנזים** רשאים להשתתף בשמחת נישואין חתן וכלה ספרדים שנעשו אחר י"ז בתמוז, בריקודים ובמחולות.
- * **מורה לנגינה** שיש לו הפסד אם יפסיק ללמד, מותר לו להמשיך עד שבוע שחל בו ט' באב, וטוב להחמיר מר"ח אב.
- * **קייטנה** של ילדים שמשמיעים בה מוזיקה וכלי נגינה, ובלעדי זה קשה לנהל את פעולותיהם יש להקל להם.
- * **סעודה** שעושים בליל המילה (ברית יצחק) אינה אלא **מנהג** ולא נחשבת לסעודת מצוה, ולכן אין להשמיע בה ניגונים בכלי שיר, (וכן אין לאכול בה בשר בתשעת הימים).
- * **ספרדים** הלומדים בישיבות של אשכנזים, מותר להם להסתפר ולהתגלח בימי בין המצרים, אע"פ שהאשכנזים אסורים בכך, ומ"מ אם רצו להחמיר על עצמם תבוא עליהם ברכה.
- * **בבין המיצרים** מותר **לקטן** לאכול פרי חדש ולברך שהחיינו, אע"פ שיודע להבחין בין ימים אלו לשאר ימות השנה.
- * **בחורה** שהגיעה לפרק הנישואין יכולה להסתפר בימים אלו עד שבוע שחל בו ט' באב ולא עד בכלל, **ואפילו היא מבני אשכנז**, וכל שכן אם היא **משודכת**, ורבו שערות ראשה, יכולה להסתפר אפילו בשבוע שחל בו ט' באב.
- * **נשים ספרדיות** ועדות המזרח יש להקל להם להסתפר בימים אלו ואפילו בשבוע שחל בו ט' באב.

סיפור השבוע

מסופר על בת סמינר שהגיע זמנה להינשא בשעתו"מ, ובהיות ומצבם הכללי לא איפשר להם להתחתן באולם מפואר על אף היותם משפחה מכובדת החליטו להנשא **באולמי וולף** בירושלים, שם ניתן סבסוד למשפחות שאינם יכולות לעמוד בנטל הכבד אך מחמת הביקוש הרב להינשא באולם זה מתקיימת הגרלה בין כל הנרשמים. וכן הגרלה בין שני האולמות, **האחד קטן והאחד גדול**.

מועד ההגרלה הגיע ולצעה של אותה בת סמינר ממשפחה חשובה עלה בגורלם להינשא באולם הקטן.

כשנודע על כך לאותה בת, היא בקשה מאביה שינסה לשכנע את אותו המשפחה שזכתה באולם הגדול, אולי יסכימו להחליף ולוותר, ולהינשא באולם הקטן.

בלית ברירה הגיע האבא לאותה משפחה ובדחילו ורחימו ובנימוס ניסה לבקש ולשאול אולי יסכימו להחליף ולתת להם אפשרות להינשא באולם הגדול, וזאת משום שיש במשפחתו ציבור גדול, וגם הסביר להם שבתו מאוד מצטערת שעלה בגורלה להינשא באולם הקטן.

והנה לתדהמתו של האבא הוא שומע את הכלה שזכתה באולם הגדול פונה אל האבא ואומרת: **אני מוכנה לוותר ולהנשא באולם הקטן**, ובלבד שלא לגרום צער לבת ישראל, האבא לא האמין וברך את הכלה והדה לה מקרב לב, ומיד שב לבשר לבתו את הבשורה המשמחת.

והנה ביום החתונה מצלצל הטלפון באולמי וולף, ומן העבר השני נשמע קולו של גביר גדול **המעוניין לתרום את כל הסעודה** לאחת המשפחות הנישאות באולם.

הוא מוסיף ומספר שגם הוא זוכה להשיא את בנו והוא מבקש לשמח עוד משפחה.

ברקע שומע מנהל האולם את אשתו של אותו גביר שצועקת לעברו:

תתרום לאולם הקטן! תתרום לאולם הקטן! ככל הנראה אין להם די כסף ולכן הם החליטו להתחתן שם.

ואכן תוך כדי השיחה ביקש הגביר **לחייב אותו בכרטיס האשראי על כל סעודת החתונה** שנערכה באולם הקטן.

כוחו של ויתור!

גימטריה בפרשה

(מרבי יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל)

ואלה שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה (כ"ז, א')

פירש"י מגיד שכולן שקולות זו כזו.

"מחלה נעה חגלה מלכה ותרצה" בגימ' "כולן שקולות הן זו כזו"

ואמרת להם (כ"ח, ג') פירש"י אזהרה לבית דין

"ואמרת להם" (עם ב' התיבות) בגימ' "אזהרה לבית דין"

מתורתנו של אדמו"ר - רבי אלעזר אבוהצירה זצוק"ל

***בגמ' תענית** (כע"ב) שאלו תלמדיו את ר' זירא במה הארכת ימים, אמר להם מימי לא הקפדתי בתוך ביתו **ולא ששתי בתקלת חברי**.

ושאל אדמו"ר זצוק"ל: מה שבח הוא, ואיזה גדלות היא זו שלא שש בתקלת חבריו, האם זה נחשב למעלה שר' זירא לא הגיע לדרגה של שיפלות להיות שש בתקלת חבריו?

וביאר רבינו: אין כוונת ר' זירא לאומר שכאשר ראה שנזדמן תקלה לחבירו לא היה שש ושמח כי זה איננה מעלה, אלא כוונתו לאמר שבעת שנזדמן לר' זירא שמחה במעונו והיה ראוי לו להיות שמח מ"מ היה ממעט בשמחה זו, כשראה שלחבירו יש תקלה ושרוי בצער, **וזה כוונת ר' זירא**: לא ששתי בתקלת חברי, שמיעטתי מה מהשמחה האישית שלי, כשלחבירי היה תקלה או צער. ועל הרגשה נעלה זו זכה ר' זירא לאריכות ימים.

***בגמ' שבת** (ע"ז עב') ת"ר שלשה כל זמן שמזקינים **מוסיפין גבורה**, ואלו הן: דג, נחש, חזיר

ושאל אדמו"ר זצוק"ל: כיון דטבעו של עולם, בין בני אדם בין בעלי חיים, כל זמן שמזקינים כוחותיהם נחלשים ואפי' האריה הודיע בכוחו ובגבורתו כל זמן שמזקין הולך ונחלש, וא"כ מה חז"ל באו ללמדנו ששלושה אלו דג, נחש, וחזיר, **מוסיפין גבורה**.

וביאר רבינו: אנשים נוטים לחשוב, שתופעה של חולשה וחוסר בריאות, מגיעה מחוסר **תזונה** או מחוסר **הגיינה** ובטוחים שאם יאכלו הרבה, או ירבו במאכלים טובים, יאריכו ימים, ומצבם ישתפר לטובה, לכן באו חז"ל ולמדונו שרואים תופעה הפוכה, שהנה האריה שאוכל כל יום בשר כשהוא מזקין הוא נחלש, ומאיך **הדג** – כל חיותו במים בלבד, וכן **הנחש** – מאכלו עפר בלבד, וכן **החזיר** כל חייו בין האשפתות, ואף על פי כן כל זמן שמזקינין כוחם מתווסף.

א"כ לימדונו חז"ל שאדם לא יתלה מצבו בדברים טבעיים של אכילה ושתיה, אלא יפנים האדם כי לא הערוד ממית, אלא החטא ממית, (ברכות ל"ג ע"ב) ויפשפש במעשיו.

***נאמר בפסוק** לי הכסף ולי הזהב, אמר ה' (חגי, ב', ח')

ושאל אדמו"ר זצוק"ל: מה ההדגשה לאמר לי הכסף ולי הזהב,

וכי רק הכסף והזהב של הקב"ה, והרי מלא כל הארץ כבודו?

וביאר רבינו: ע"פ המובא בגמ' ברכות (ל"ה ע"א) הגמ' שואלת, **פסוק אחד** אומר: **לה' הארץ ומלואה**, כלומר כל מה שנמצא בעולם כולל מה שנמצא בארץ **שייך להקב"ה**,

ופסוק אחד אומר: השמים שמים לה', **והארץ נתן לבני אדם**, ומשמע שהארץ הייתה של הקב"ה ועכשיו שייכת לבני אדם, **ותירצה הגמ'**: לפני שאדם מברך על המאכל הוא שייך להקב"ה, ולאחר שמברך עליה נתנה לבני אדם,

וא"כ כל זה שייך במאכלים שלאחר שתקנו עליהם ברכה זה עובר לבני אדם אבל כסף וזהב שלא שייך בהם ברכה, א"כ הם תמיד בכלל מה שנאמר עליהם **לה' הארץ ומלואה**, דהם תמיד נשמרים אצל הקב"ה דאין עליהם ברכה שאדם יזכה בהם על ידה, ולכן נאמר **לי הכסף והזהב אמר ה'**.

(מתוך הספר פקודת אלעזר)

מהרב יהודה איטח שליט"א)

עלון השבוע מוקדש

לכבוד נשמת אדמו"ר הגאון הקדוש

אביהם של רבבות אלפי ישראל

כ"ק רבי אלעזר אבוהצירה זיע"א

אשר עלתה נשמתו בסערה השמימה

ז"ך תמוז תשע"א

ת.צ.ה.ה.

י"ל ע"י מוסדות ישיבת בית שמש - ע.ר. 80-05166-58 טלפון 052-7123439 כפס - 02-6739933

לקבלת העלון במייל - yabiaoemer1234@gmail.com